

Ticības stunda

Šodien es jums rakstīšu par ticību. 1. Korintiešiem 13. nodaļas beigās mums ir apbrīnojams apustuļa Pāvila apgalvojums: *Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība..* Pāvils izveido vienotu šo tikumu trio. Šī trijotne vienmēr ir kristiešu pusē: *ticība, cerība, mīlestība.*

Tās līdzinās zemam ķebļītim, ko izmanto, slaucot govīs. Visstabilākais sēžamais ir uz trim kājām. Trīs kāju ķebļītis nekad neļodzīsies, lai cik nelīdzena būtu zeme. Ikvienam, kuram ir ticība, cerība, mīlestība, nekad neļodzīsies, jo viņam ir nesatricināms kristīgās dzīves pamats. Daudzi baznīcā gājēji ļodzās, ir nestabili, viegli zaudē līdzsvaru, ātri kļūst apbēdināti par šo vai to. Viņu problēma ir ticības, cerības un mīlestības trūkums.

Ir sens sakāmvārds: „Ja kaut kas nav kārtībā, atgriezies pie pamatiem.” Pirmā vieta, kur jāmeklē savas pazudušās brilles, ir jūsu deguns. Kad jūtam aukstumu dvēselē, mums jāatgriežas pie pamatiem. Vispirms pārbaudiet, vai esat pienācīgi iesakņoti ticībā, cerībā un mīlestībā. Vai šaubāties? Vai jūsu acis vairāk ir pievērstas redzamajam nekā neredzamajam, mūžīgajam Dievam? Vai arī jūs kādam atraujat mīlestību?

Šodien pievērsīsimies vienai konkrētai mazai slaucamajai ķebļīša kājai – ticībai. Atgriezīsimies pie stāsta Vecajā Derībā. Dievs aicināja Ezru, lai pēc daudzu gadu gūsta dažus Viņa ļaudis atvestu no Bābeles atpakaļ uz Jeruzalemi. Persijas ķēniņš Artakserks atvēra jūdiem brīvības durvis. Tādēļ mēs lasām:

Un pēc šiem notikumiem Persijas ķēniņa Artakserksa valdīšanas laikā.. šis Ezra devās prom no Bābeles. (...) tā kā Tā Kunga, viņa Dieva, roka bija pār viņu, tad ķēniņš deva viņam visu, ko viņš lūdza. Tā ķēniņa Artakserksa septītajā gadā uz Jeruzalemi kopā ar viņu devās arī kādi no Israēla bērniem (Ezras 7:1,6-7).

Tāpat Bābelē bija jūdi, kuri vēlējās iet prom, atgriezties mājās. Daži no jums, kuri esat paverdzināti, apcietināti, vēlaties tikt no tā ārā un iet mājās. Jūsu dzīve ir nožēlojama. Jūsu sirdis nav ne miera, ne prieka, ne mīlestības. Jūs meklējat pilsētu, kuras cēlētājs un radītājs ir Dievs. Mans draugs, es tev šodien varu pateikt: „Tici Dievam!” Tā kā Dievs izveda Savus ļaudis no Ēģiptes, tā kā Viņš tos izveda no Bābeles, Viņš var izvest tevi no tava gūsta. Svētā ticība pēc savas būtības ir nenogremdējama. Tā vienmēr dod savu ražu. Tici, esi pacietīgs, stāvi stipri, un tava raža atnāks. Tu nokļūsi mājās.

Papildus tam, ka Artakserks atļāva Dieva ļaudīm atgriezties Jeruzalemē, viņš tiem piedāvāja visu, ko tiem vajadzēja, lai droši aizietu uz savu tēvzemi, ieskaitot militāro eskortu, ja Ezra to lūgtu. Un tas mūs ved pie vissvarīgākās lietas attiecībā uz ticību: **daudziem ir ticība, lai izietu, bet tikai daži turpina ticēt, lai sasniegtu apsolīto zemi.**

Ezras dilemma bija, vai doties savā ceļojumā cilvēka spēkā vai Dieva spēkā. Mans draugs, tā kā tu esi pestīts ticībā, vai tagad dzīvoši ticībā vai ņemsi pretim visu, ko pasaule un tās ķēniņi piedāvā, lai tev būtu komforts un ērtības? *Ķēniņš deva viņam visu, ko viņš lūdza.* Tas bija gan cēlsirdīgs, gan bīstams piedāvājums. Tas ļoti izklausās pēc tā, kā velns Jēzum piedāvāja visas pasaules valstis. Piesargies! Vai mūsu kungu Kungs arī neatbild uz visiem mūsu lūgumiem? Vai nav teikts: *Mans Dievs apmierinās katru jūsu vajadzību pēc Savas godības pilnās bagātības Kristū Jēzū* (Filip. 4:19)? Ko nu Ezra darīs? Viņš veda 7000 cilvēku, jaunus un vecus, kam bija daudz mājlopu un vairāk nekā 54000 zelta un sudraba trauku. Tas ir tāpat, kā vest vairāku banku naudas seifus 700 jūdzes cauri bīstamai teritorijai, kur uzdarbojas zagļi un klaiņojoši bandīti. Vai redzat, ka te Ezra bija nonācis krustcelēs: *Vieniem viņu spēks ir kara rati, citiem zirgi, bet mēs esam stipri ar Tā Kunga, mūsu Dieva, Vārdu* (Ps. 20:8)? Kam Ezra uzticēsies?

Te nu mēs dzīvojam pakļauti vai nu Mērfija likumam, vai ticībai. Es paskaidrošu, ko nozīmē Mērfija likums. Tas saka: „Ja kaut kas slikts var notikt, tad tas notiks.” Tas ir labs un skaidrs „likums”. Tas nozīmē, ņemt lietas nopietni, pirms tās izslīd no rokām. Nekavēties. Šis likums jāievēro katram pilotam, inženierim, ārstam, zinātniekam un celtniekam. Mums visiem tas jāņem vērā – kā mēs apejamies ar savu ķermeni, kas ir Svētā Gara mājoklis, kā mēs apejamies ar savām finansēm vai kā audzinām savus bērnus. Neesi nolaidīgs šajās lietās! *Ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus* (Galat. 6:7). Jēzus

teica: *Tāpēc ka tu mazā lietā esi bijis uzticams, es tev dodu varu pār desmit pilsētām* (Lūk. 19:17). Arī Bībele atbalsta Mērfija likumu! Kad Bībele par kādu lietu klusē (kā tas bieži vien ir), rīkojies saskaņā ar Mērfija likumu. Nesaki: „Dievs par to parūpēsies,” kad Viņš par to ir licis rūpēties tev! Ticība nav disciplīnas aizvietotāja jeb slinkuma attaisnotāja. Dievs tev neļaus Viņu ļaunprātīgi izmantot. Nelietīgais kalps tiks izmests galējā tumsībā (Mat. 25:30). Ticība der tikai tad, ja tās pamats ir īsts.

Veselais saprāts un cilvēciskā gudrība Ezram čukstēja: „Neesi bezatbildīgs! Pieņem ķēniņa militāro eskortu!” **Bet, mans draugs, Dieva gods bija apdraudēts.** Ir laiks, kad pasaulei ir jāredz liecība, laiks, kad tev jālauž atkarība no lietām un zemes ķēniņiem. Ir laiks, kad jāmacās, ka Mērfija likumam, kas balstās uz cilvēku gudrību, ticības likuma priekšā jātiek atmestam, lai tautas redzētu, ka ir Dievs. Ezra atteicās lūgt ķēniņam karavīrus. Viņš sacīja, ka vērsīsies pie Dieva. Viņš teica: *Es kaunējos prasīt no ķēniņa karaspēku un jātniekus, (..) jo mēs bijām sacījuši ķēniņam tā: „Mūsu Dieva roka valda par glābiņu pār visiem, kas meklē Viņu..* (Ezras 8:22).

Un tā, mans draugs, Ezra novērsās no Mērfija likuma – viss sliktais, kas var notikt, tā arī notiks – un pieņēma ticības likumu, kas saka: viss sliktais, kas var notikt, tā **nenotiks**. Tāpat, kā ticības likums Israēlu aizveda mājās, tas arī tevi aizvedīs mājās. Mērfija likums dara tevi par labu pārvaldnieku, bet ticības likums dod tev spārnus, lai lidotu. Tas dara tevi spējīgu dzīvot pārdabiskajā.

Ticības likums darbojas! Bet, lai tas darbotos, tev jābūt pareizā stāvoklī Dieva priekšā. Ezra bija pareizajā stāvoklī, jo ir teikts: *Dieva roka bija pār viņu*. Bet nu Ezram vajadzēja arī savus ļaudis ievest pareizā stāvoklī Dieva priekšā, izsludinot gavēni: *Es izsludināju tur gavēni pie Ahavas upes, lai zemotos (pazemotos) mūsu Dieva priekšā un izlūgtos no Viņa līdzenu ceļu sev pašiem..* (Ezras 8:21), lai Dievs viņus pasargātu mājupceļā. Ticības likums nedarbojas, ja neesam pareizā stāvoklī Dieva priekšā. Reizēm stāvoklis nozīmē visu, vai ne? **Un šeit mēs macāmies, ka pareizais sirds stāvoklis ir pazemība.** Citādi nav ne Dieva atklāsmes, ne liecības par Dievu. Ezra teica *nē* Artakserksa zirgiem un ratiem. Negaidi neko no Dieva, kamēr neesi pareizā stāvoklī Viņa priekšā, kur tu saki *nē* visam, ko tev piedāvā pasaule, un *jā* visam, ko piedāvā Dievs.

Kad esi pareizā stāvoklī Dieva priekšā, tu lūgsi tikai to, kas Viņu pagodina. Esot pareizajā stāvoklī, tu nelūgsi ne par maz, ne par daudz. Reizēm mēs par maz lūdzam, un tādēļ Dievs neatbild. Reizēm lūdzam par daudz un paliekam tukšā. Mūsu stāvoklim Dieva priekšā jābūt pareizam un balstītam taisnībā.

Nepārprotiet mani! Ļaujiet atkārtot, ka Mērfija likums un ticības likums nav ienaidnieki. Ja neesat bijuši uzticami mazās lietās, ja ļaujat lietam iet pašplūsmā, jums ticības likums nedarbosies. Slinkiem pārvaldniekiem tas nedarbojas. Bet, ja kā labi pārvaldnieki rīkojaties atbildīgi, jūsu ticība var sasniegt debesu augstumus. Atcerieties, ka Jozua lika saulei apstāties. Tikai pareizā pazemīgā stāvoklī Dieva priekšā jūs neapkaunosiet ne Dievu, ne sevi. **Tas Kungs (..) pasargā Sev uzticīgos** (Ps. 31:24).